

REKVIEM

Bakalářská práce Terezy Zichové

Již od prvního ročníku studia designu, ale nejen od nástupu na TUL, si Tereza Zichová hledala v zadávaných tématech ateliéru Foto Film právě takové možnosti realizace, ve kterých bylo možné prezentovat fyzickou i psychickou odlišnost mužského a ženského pohlaví. Ať se jednalo o fotografie lidí ve veristicky zachycené fyzické kráse těla starého člověka nebo v replikách fotografií na téma Miroslava Tichého, či aktu vlastní babičky.

Předkládané téma bakalářské práce nebylo tudíž impulsem náhodným, ale vyvstalo po době hledání a mapování v již přívětivě pootevřeném terénu aktuálně sílících tendencí o stírání rozdílu mezi historickou úlohou ženy a muže.

V práci „Rekviem“ jde Tereza Zichová proti proudu doby a „mainstreemovým trendům“ tendencí k rovnocennosti pohlaví a snaží se připomenout ženám ženskost a půvab.

Bakalářská práce je velmi přehledně strukturována, se zdůvodněním volby tématu a na stručném seznámení se s historií a uměleckými atributy ženskosti, nás informuje o historii Ženského klubu, který byl založen v Praze na počátku dvacátého století a v roce 1937 se přestěhoval do ulice Ve Smečkách. Do ulice, která je již několik let proslulá neustále vzrůstajícím počtem podniků s dámskou „kompletní obsluhou“ a nikoliv sídlem Činoherního klubu.

Tereza Zichová s naprosto jasným názorem polemizuje s pozicí žen, jejichž pracovní náplní je sex a tudíž komercializace tělesných kvalit. Personifikací laně, jako symbolu ženskosti, nabádá k zamyšlení nad profesí, kde požitky převažují nad úctou a respektem.

Předkládanou bakalářskou práci Terezy Zichové hodnotím pozitivně zejména pro její několikaleté originální autorské a otevřené názory i neúnavné hledání cesty, která v bakalářské práci vyústila v projekci animovaného obrazu kresby sebepožírající se růžové laně, jako jakéhosi „Rekviem“ na zdech veřejných domů ulice Ve Smečkách.

Práci hodnotím: VÝBORNĚ

Doc. Mgr. Jaroslav Brabec

